

CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr. 1r-634/2024
Central
1-24081517-03-1r-10102024

Judecătoria Bălți sediul
Judecător: Ecaterina Arseni

DECIZIE
În numele Legii

05 februarie 2025

mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord,

În componența:

Președintele completului, judecătorul:

Ion Talpa

Judecătorii:

Oxana Mironov și Aurelia Andronache

a judecat în ordine de recurs, recursul avocatului Ana Sofroni în interesele inculpatului Jitari Gheorghii *****, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central din 20 septembrie 2024, în cauza penală privind condamnarea lui:

Jitari Gheorghii *****, a.n. *****, c/p *****, cetățean al RM, originar și domiciliat în sat. ***** r-nul *****, studii medii incomplete, căsătorit, la întreținere 5 copii minorei, ne angajat în câmpul muncii, ne supus serviciului militar, anterior judecat;

în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) și art. 190 alin. (1) Cod penal al RM,

Cauza a fost examinată în baza art.364¹ Cod de procedură penală, judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Termenul de judecare a cauzei:

În instanța de fond: 23.07.2024-20.09.2024;

În instanța de recurs: 10.10.2024-05.02.2025.

Procedura de comunicare a părților despre examinarea recursului executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținându-se cont de argumentele recursului, materialele cauzei, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

Prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Central din 20 septembrie 2024, Jitari Gheorghii ***** a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art. 190 alin. (2) lit. c) și art. 190 alin. (1) Cod penal al RM, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, coroborat cu art. 80¹ alin. (1) Cod penal al RM fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare după cum urmează:

- în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal al RM pe un termen de 3 (trei) ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul gestionării mijloacelor bănești pe un termen de 1 (unu) an;

- în baza art. 190 alin. (1) Cod penal al RM pe un termen de 2 (doi) ani și 3 (trei) luni.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial, lui Jitari Gheorghii ***** i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, și cu privarea de dreptul

de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul gestionării mijloacelor bănești pe un termen de 1 (unu) an.

Termenul executării pedepsei s-a calculat din momentul pronunțării sentinței - 20 septembrie 2024, cu includerea în termen a perioadei aflării lui Jitari Gheorghii ***** în stare de arest preventiv din 26 iunie 2024 până la 20 septembrie 2024.

Până la intrarea sentinței în vigoare în privința lui Jitari Gheorghii ***** a fost menținută măsura preventivă - arestul preventiv.

A fost admisă integral acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Bădărău Petru împotriva lui Jitari Gheorghii ***** și s-a încasat de la Jitari Gheorghii ***** în beneficiul lui Bădărău Petru suma în mărime de 192 011,55 (una sută nouăzeci și două mii unsprezece) lei, 55 bani, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune.

A fost admisă integral acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Vartovyi Andrii împotriva lui Jitari Gheorghii ***** și s-a încasat de la Jitari Gheorghii ***** în beneficiul lui Vartovyi Andrii suma în mărime de 3 400 (trei mii patru sute) lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză instanța de fond a constatat că, Jitari Gheorghii *****, având intenția sustragerii bunurilor altei persoane, acționând în mod intenționat, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, cunoscând urmările prejudiciabile și dorind survenirea acestora, în luna noiembrie 2023, aflându-se în mun. Bălți, a făcut cunoștință cu Bădărău Petru și cu scopul de a-și ascunde identitatea, s-a prezentat cu numele de "Tcaci Eugen". Ulterior, în perioada de timp începând cu luna noiembrie 2023 până în luna februarie 2024, Jitari Gheorghii, prin inducerea și menținerea în eroare, sub pretextul că este specialist în construcții și are și un grup de persoane cu care efectuează lucrări de construcții, a primit de la Bădărău Petru, în câteva tranșe, mijloace bănești în sumă de 137 283 lei MDL și 2 850 euro, pentru procurarea materialelor de construcție și anume, piatră pentru beci, armături, ciment, nisip ș.a. și pentru efectuării unor lucrări de construcție pe lotul de teren amplasat pe str. Zaslouov 19 din mun. Bălți, ce aparține Bădărău Petru.

Astfel, Jitari Gheorghii, prin inducerea în eroare, a sustras de la Bădărău Petru bani în sumă totală de 192 011,55 lei, cauzându-i un prejudiciu material în proporții considerabile.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmate de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Jitari Gheorghii ***** întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal al RM - escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Tot el, Jitari Gheorghii *****, în perioada de timp cuprinsă între lunile februarie-martie 2024, acționând în mod intenționat, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, cunoscând urmările prejudiciabile și dorind survenirea acestora, având intenția sustragerii bunurilor altei persoane, sub pretextul folosirii temporare a bunurilor, prin abuz de încredere, a sustras de la partea vătămată Vartovyi Andrii un telefon mobil de model XIAOMI REDMI 10 T Lite, costul căruia este de 3 000 lei și o țigară electronică de model IQOS la prețul 400 lei, astfel, Jitari Gheorghii a sustras prin escrocherie de la părtea vătămate Vartovyi Andrii bunuri în sumă totală de 3 400 lei..

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmate de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Jitari Gheorghii ***** întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal al RM - escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare.

Până la începerea cercetării judecătorești în prima instanță inculpatul a declarat personal prin înscris autentic că, recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să aibă loc în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la etapa de urmărire penală, care a fost acceptată prin încheierea instanței de judecată.

Exercitarea căilor de atac:

Împotriva sentinței instanței de fond în termen a declarat recurs avocatul Ana Sofroni în interesele inculpatului Jitari Gheorghii *****, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței contestate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsa prin prisma art. 90 Cod penal al RM.

În motivarea recursului s-a invocat că la individualizarea pedepsei instanța urma să i-a în considerație căința sinceră a inculpatului și intenția acestuia de a restitui sumele de bani. Infrațiunea incriminată și recunoscută de către Jitari Gheorghe se atribuie conform art. 16 Cod penal la infrațiune mai puțin gravă, a executat integral toate pedepsele aplicate anterior, anterior nu i-au fost aplicate prevederile art. 90 Cod penal și s-a reintegrat în societate indiferent de antecedentele penale pe care le are.

Astfel, reiterându-se prevederile art. 75 Cod penal, s-a invocat că în cazul menținerii sentinței instanței de fond, scopul pedepsei nu va fi atins, ba dimpotrivă va crea senzația de severitate excesivă a pedepsei penale și neproportională în coraport cu fapta săvârșită.

Din care motive, recurentul consideră posibilă aplicarea în privința lui Jitari Gheorghii ***** a unei pedepse penale non privativă de libertate, prin prisma prevederile art. 90 Cod penal.

Argumentele părților:

În temeiul art. 447 alin. (2) Cod de procedură penală, respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului și a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă părțile nu au făcut uz de dreptul lor procedural și nu au prezentat referință, fapt ce nu împiedică instanței examinarea recursului în baza probelor anexate la dosar.

Aprecierea instanței de recurs:

Cercetând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în baza materialelor dosarului, Colegiul penal conchide necesitatea respingerii recursului ca nefondat, păstrând fără modificări sentința contestată.

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1⁴) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit art. 364¹ alin. (10) și (11) Cod de procedură penală, sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită.

Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art.447 și 448.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art.449 alin. (1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

În această ordine de idei, Colegiul reține că prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art.364¹ CPP, adică în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de către inculpat în corespundere cu alin.(3) a normei vizate prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia el a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu.

Respectiv, chestionându-l pe inculpat sub jurământ în ce privește recunoașterea bazei probante administrate pe caz și a faptelor reținute în rechizitoriu, instanța în corespundere cu art.364¹ alin. (4) CPP prin încheiere protocolară i-a admis cererea pe motiv că din probele administrate rezultă că faptele sunt stabilite, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului, efectuând cercetarea nemijlocită a bazei probante administrate pe caz, cu expunerea ei detaliată în conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată și în sentința adoptată.

Atât la faza urmăririi penale, cât și în instanța de fond inculpatul Jitari Gheorghii ***** a recunoscut faptele săvârșite, depunând sub jurământ declarații consecvente referitor la cele comise, acestea coroborând întru tot cu restul probelor administrate pe caz.

Colegiul penal constată că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând just acțiunile inculpatului Jitari Gheorghii ***** în baza dispozițiilor art. 190 alin. (2) lit. c) și art. 190 alin. (1) Cod penal al RM.

Concluzia descrisă se confirmă prin probe pertinente și concludente care au fost cercetate de instanța de fond și care în ansamblul lor, din punctul de vedere al coroborării, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate.

Colegiul consideră că instanța de fond a adoptat o sentință legală și întemeiată, apreciind fiecare probă din punctul de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor, în conformitate cu prevederile art.101 CPP.

La fel, Colegiul penal reține că sentința corespunde prevederilor art.384, art. 389, art. 364¹ Cod de procedură penală, conține probe de vinovăție acceptate de inculpat și sub acest aspect sentința nici nu se contestă.

De asemenea, sentința nu a fost contestată nici în partea calificării faptelor inculpatului și nici Colegiul penal nu a stabilit careva motive de a interveni în ea în ce privește aspectul încadrării acțiunilor inculpatului, apreciind-o ca fiind legală, adoptată cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Potrivit textului recursului înaintat, rezultă că avocatul Ana Sofroni în interesele inculpatului Jitari Gheorghii ***** este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă nu este de acord cu sentința contestată în latura pedepsei penale, considerând că inculpatului urmează a-i fi stabilită o pedeapsă mai blândă prin prisma art. 90 Cod penal al RM.

Nici partea acuzării nu a atacat sentința în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, motiv pentru care instanța de recurs nu purcede la judecarea fondului cauzei, dar se v-a expune doar în latura individualizării pedepsei și a recuperării din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință, pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010* statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului Jitari Gheorghii ***** conform art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal al RM - escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, și conform art. 190 alin. (1) Cod penal al RM - escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare.

În continuare, reieșind din limitele recursului înaintat, Colegiul penal verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Jitari Gheorghii ***** constată că instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, în conformitate cu prevederile art.7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 alin.(1) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

Potrivit alin. (2) al aceleiași dispoziții legale, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Potrivit alin. (2) al aceleiași dispoziții legale, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art. 75 alin.(1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu, și anume: pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Ca urmare, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal al RM.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

După această clarificare, instanța accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă prevăzute în partea specială sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite.

Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

La caz, Colegiul indică că instanța de fond a apreciat corespunzător circumstanțele reale și personale ale inculpatului și i-a stabilit o pedeapsă echitabilă și proporțională faptelor comise.

În susținerea poziției sale instanța de recurs statuează că, la stabilirea pedepsei instanța a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite de inculpat, de personalitatea acestuia, care anterior a fost condamnat de mai multe ori pentru comiterea unor infracțiuni similare, fiindu-i stabilite diverse categorii de pedeapsă, inclusiv privative de libertate, nu a tras concluziile necesare, nu a mers pe calea corijării, ci a continuat să comită noi infracțiuni similare, ceea ce indică că scopul pedepsei nu a fost atins, iar ultimul este predispus să comită noi infracțiuni similare.

În speță, reieșind din circumstanțele cauzei, Colegiul penal concluzionează că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, prima instanță just a conchis că corijarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar cu izolarea acestuia de societate, prevenind astfel reiterarea comportamentului infracțional și protejarea societății prin prevenirea recidivei. Or, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, Colegiul penal constată că prezența antecedentelor penale, deși stinse, caracterizează negativ personalitatea inculpatului Jitari Gheorghii ***** și denotă că o pedeapsă non privativă de libertate, nu își va dovedi utilitatea și nici nu va contribui la reeducarea inculpatului și la împiedicarea acestuia de a comite noi infracțiuni.

Subsecvent se relevă că, potrivit art. 80¹ alin. (1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de **reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă** prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

În această ordine de idei, Colegiul penal atestă că sancțiunea art. 190 alin. (1) Cod penal al RM prevede pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 550 la 1000 de unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani, iar prin aplicarea prevederilor art. 80¹ alin. (1) Cod penal, pedeapsa închisorii urmează a fi stabilită în limitele de la 3 luni până la 2 ani și 3 luni, iar sancțiunea art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal al RM prevede pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 850 la 1350 de unități convenționale sau cu închisoare de la 1 la 5 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani, iar prin aplicarea prevederilor art. 80¹ alin. (1) Cod penal, pedeapsa închisorii urmează a fi stabilită în limitele de la 9 luni până la 3 ani și 9 luni.

În contextul circumstanțelor relevate supra, Colegiul concluzionează că la individualizarea pedepsei penale au fost respectate limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea incriminată – art. 190 alin. (2) lit. c) și art. 190 alin. (1) Cod penal al RM, în coroborare cu art. 80¹ alin. (1) Cod penal.

În atare circumstanțe, Colegiul penal va menține soluția instanței de fond în partea individualizării pedepsei, fiind apreciat că restabilirea echității sociale perturbate prin infracțiune, precum și corectarea inculpatului vor putea fi realizate doar prin stabilirea unei pedepse cu închisoare în cuantumul fixat de instanța de fond, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Mai mult ca atât, Colegiul penal notează că modalitatea de executare a pedepsei trebuie să fie în măsură să asigure reeducarea inculpatului și exercitarea unui control din partea statului, ce vine să prevină antrenarea viitoare a săvârșirii unor astfel de infracțiuni, raportate la fapta comisă, gradul de pericol social sporit al acesteia.

Tot aici se reține că, corectarea și reeducarea condamnaților constă în extirparea mobilurilor negative din conștiința lor, mobiluri care au determinat săvârșirea infracțiunii.

Cu atât mai mult, atitudinea delăsătoare a inculpatului, de persistență în comiterea infracțiunilor în general, îl face incompatibil cu clemența conținută a unor pedepse non-privative de libertate, altfel spus, ar fi oarecum și *in extremis* chiar o agravantă.

Astfel, ținând cont de explicațiile menționate supra, Colegiul penal va respinge solicitarea părții apărării de a stabili inculpatului Jitari Gheorghii ***** o pedeapsă mai blândă, care la caz ar constitui aplicarea instituției suspendării condiționate a executării pedepsei, deoarece această categorie de pedeapsă ar avea un caracter iluzoriu și nu va duce la realizarea scopului de restabilire a echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

În acest sens instanța de recurs notează că, după individualizarea pedepsei și stabilirea duratei și cuantumului acesteia, în cazul stabilirii închisorii, continuă operațiunea de individualizare, dar sub aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin numirea tipului de penitenciar și soluționarea chestiunii dacă pedeapsa stabilită inculpatului trebuie să fie executată real ori, sub raportul personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei se poate atinge și prin aplicarea suspendării executării pedepsei în privința vinovatului pe un termen de probă stabilit de instanța de judecată.

În conformitate cu art. 90 alin. (1) Cod penal al RM, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării

pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal al RM are la origine persoana și comportamentul inculpatului până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei, cum ar fi: conduita bună a infractorului, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

Suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare depinde de întrunirea cumulativă a mai multor condiții, expres și limitativ prevăzute de lege, care privesc, pe de o parte, pedeapsa aplicată și natura infracțiunii – condiții obiective, iar pe de altă parte, situația și persoana infractorului – condiții subiective.

În cadrul condițiilor suspendării, persoana inculpatului interesează sub raportul pericolozității sale, decurgând, în primul rând, din faptă și din împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, iar în al doilea rând, din persoana infractorului, care trebuie studiată pentru a se putea constata dacă aceasta se poate corecta fără executarea pedepsei.

Colegiul penal notează că, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal al RM nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia.

Așadar, în sensul legii, în afară de motivele care au servit temei pentru stabilirea pedepsei principale, instanța de judecată trebuie să de-a o motivare suplimentară din care considerente a concluzionat că nu este rațional ca inculpatul să execute real termenul pedepsei stabilite.

Analizând condițiile în care poate fi acordată suspendarea condiționată a executării pedepsei rezultă că, aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

În aserțiunea dată, Colegiul penal menționează că prima instanță just a concluzionat asupra aplicării față de inculpat a pedepsei închisorii, cu executarea reală, deoarece anume această măsură de constrângere va duce la atingerea scopului general și special al pedepsei penale, care constă în formarea unei atitudini corecte față de ordinea de drept și regulile de conviețuire socială, prevenind astfel reiterarea comportamentului infracțional și protejarea societății prin prevenirea recidivei.

Finalmente, ținând cont de efectul devolutiv al recursului și limitele acestuia, Colegiul penal concluzionează și asupra temeiniciei soluției primei instanțe în latura soluționării acțiunii civile, or, în această parte sentința nu a fost contestată.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia privind respingerea recursului avocatului Ana Sofroni în interesele inculpatului Jitari Gheorghii ***** declarat

împotriva sentinței Judecătoriai Bălți sediul Central din 20 septembrie 2024 ca fiind nefondat, menținând sentința atacată fără modificări.

În conformitate cu prevederile art.449 alin.(1) pct. (1) lit. a) Cod de procedură penală la RM, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul avocatului Ana Sofroni în interesele inculpatului Jitari Gheorghii ***** declarat împotriva sentinței Judecătoriai Bălți sediul Central din 20 septembrie 2024 adoptate în cauza penală în privința lui Jitari Gheorghii ***** se respinge ca nefondat, cu menținerea sentinței în cauză fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

**Președintele completului, judecătorul:
Judecătoriai:**

**Ion Talpa
Oxana Mironov
Aurelia Andronache**